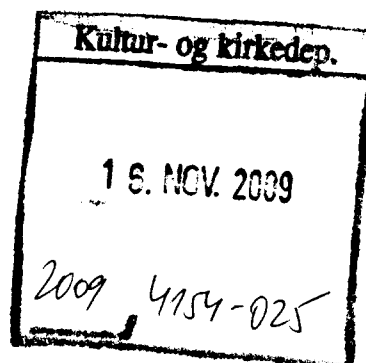

Medietilsynet
NORWEGIAN MEDIA AUTHORITY

Kultur- og kirke departementet
Postboks 8030 Dep
0030 OSLO

Vår ref.: 09/2203-2/AL

Deres ref.: 2009/04154

Dato: 13.11.2009

Høring - Forslag til endringer i kringkastingsforskriftens regler om formidlingsplikt

Medietilsynet viser til høringsbrev av 16. oktober 2009 fra Kultur- og kirke departementet med forslag til endringer i forskrift av 28. februar 1997 nr. 153 om kringkasting. Endringsforslaget gjelder bestemmelsen i forskriften § 4-2 om formidlingsplikt.

Medietilsynet har følgende merknader til høringsforslaget:

Endringsforslagets rekkevidde

I kringkastingsloven § 4-3 samt i endringsforslaget for forskriften § 4-2 benyttes betegnelsen "*nett som kan formidle* (vår uth.) *kringkasting*".

Medietilsynet legger til grunn at begrepet *formidling* i hht. tradisjonell regulatorisk bruksmåte omfatter både *sending* (primærsending av kringkasting) og *videresending* (mottak og videredistribusjon av primær kringkastingssending, som i tradisjonell kabelnettvirksomhet), jf. kringkastingsregelverk, forarbeider, konsesjon for digitalt bakkenett mv. samt praksis.

I forslaget til endring av kringkastingsforskriften § 4-2 nytter departementet begrepene *formidle* og *formidlingsplikt*, i tråd med bruk av formidlingsbegrepet i nåværende bestemmelse. Bestemmelsen i forskriften § 4-2 og departementets forslag til endring bygger imidlertid på hjemmelen i kringkastingsloven § 4-3, som er begrenset til *videresending* av kringkasting.

På bakgrunn av lovens ordlyd i § 4-3 legger Medietilsynet til grunn at siktemålet for endringen i forskriften § 4-2 om plikt til formidling er begrenset til *videresending* av kringkasting og ikke omfatter primærsending av kringkasting.

Elektroniske kommunikasjonsnett av mange typer, herunder det digitale bakkenettet for fjernsyn (DTT-nettet), kan formidle kringkasting, dvs. fungere som sendernet for primærsendinger fra en kringkaster, nett for ren videresending av primærsendinger fra kringkaster eller begge deler.

I DTT-nettet sendes eksempelvis NRKs sendinger og sendinger fra aktører med norsk kringkastingskonsesjon. Nettet fungerer i slik sammenheng som sendernet for kringkastere (primærsendinger). Samtidig nyttes dette nettet til ren videresending av kringkasting (eks. utenlandske satellittkanaler).

Et stort antall elektroniske kommunikasjonsnett, og da særlig digitale, vil teknisk sett - om enn med varierende kvalitet - kunne formidle kringkasting i tillegg til et spekter av andre tjenester. Plikt til videresending av kringkasting kan etter forslaget ordlyd inntre i nett der slik videresendingstjeneste ligger innenfor nettets distribusjonskapasitet og mulighet i teknisk forstand, men utenfor det tjenesteområdet netteieren har innrettet sin virksomhet for. Et allment pålegg om videresendingsplikt i alle nett som kan formidle kringkasting kan føre til ufrivillig utvidelse av tjenestespekteret i slike nett.

Det kan etter Medietilsynets forståelse derved oppstå en viss risiko for at formidlingsplikten får en større rekkevidde enn det som antas tilsiktet, samtidig som en slik virkning vil måtte forsvares som et forholdsmessig inngrep ift. forsyningspliktdirektivet.

Etter Medietilsynets oppfatning kan det med endringsforslagets ordlyd også være vanskelig å identifisere hvilke konkrete nett som til enhver tid vil kunne sies å være i stand til å viderevende kringkasting og følgelig være underlagt formidlingsplikt i hht. forslaget.

Medietilsynet foreslår med dette forbehold at forskriften § 4-2 gis en ordlyd som avgrenser plikten til videresending til *nett som formidler fjernsynssendinger eller nett som benyttes til formidling av fjernsynssendinger*.

I Medietilsynets høringsuttalelse av 15. juli 2009 (vår ref. 09/1516/HH) vedrørende forslag til endring av reglene om formidlingsplikt, foreslår Medietilsynet at den eksisterende overskriften i kringkastingsforskriften 4 - Videresending i kabelnett mv. endres til Kapittel 4 - Videresending i kringkastingsnett mv., evt. annen teknologinøytral overskrift. Medietilsynet fastholder dette forslaget også i relasjon til denne høringsuttalelsen.

Formidlingsplikt (must-carry) og tilbudsplikt (must-offer)

Medietilsynet tar til etterretning at formidlingsplikt ikke skal innebære at distributører skal kunne utlede noe krav om å få formidle de formidlingspliktige kanalene. Dette innebærer at kringkasteren ikke står overfor noen tilbudsplikt ("must-offer") mot distributører. Det er følgelig kringkasteren som har kontrollen med den faktiske utbredelsen av sin kringkasting i distribusjonsnett.

En vurdering av "must-offer"- eller tilbudsplikt for kringkasteren vil være komplisert og fordre avklaringer av bl.a. rettslig karakter. Medietilsynet ber departementet vurdere

behovet for etablering av "must-offer" for kringkastingsaktøren for å balansere styrkeforholdet mellom kringkastere og videresendingsaktører.

Ivaretagelse av allmenne hensyn

Medietilsynet slutter seg til departementets ønske om å opprettholde mulighet til å sikre distribusjon til tv-seere for kringkastere som påtar seg oppdrag knyttet til allmenne hensyn (allmennkringkasting). Tilsynet legger til grunn at kringkasting fra kvalifiserte aktører som er utpekt av myndighetene gjennom konsesjonering etter konkurranse i hht. USO-direktivene kan gjøres til gjenstand for formidlingsplikt også når de har et kommersielt utgangspunkt for kringkastingsvirksomheten.

Markedsmessige forhold

Medietilsynet tar til etterretning departementets henvisning til at markedsmessige vilkår skal gjelde for formidlingen. Medietilsynet ber departementet om å vurdere hvorvidt distribusjonsmarkedet bør underlegges betraktning som ett marked eller flere der vurdering av sluttbrukerantallet må gjøres mot det enkelte distribusjonsnett.

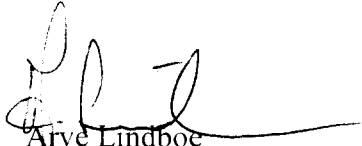
I en slik vurdering vil også spørsmålet om hvorvidt prissetting skal styres alene av den formidlingspliktige aktørens allmennkringkastingstilbud eller om den kan omfatte en eventuell sammensetning av flere kringkastingstilbud fra samme aktør (kanalbundling) gjøre seg gjeldende.

Avsluttende merknader

Medietilsynet vil bemerke at det ved tidligere anledning er reist spørsmål om forholdet mellom formidlingsplikt og nettabonnenters individuelle mottaks- og betalingsplikt for formidlingspliktige sendinger. En videre avklaring av dette temaet kan synes påkrevet.

Det kan også knytte seg noe usikkerhet til hvilke vilkår som skal gjelde for eventuell fortsatt analog videresending i nett.

Med hilsen

Linda M. Andersen e.f.
seniorrådgiver

Arve Lindboe
rådgiver